

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 6 września 2007 r. w sprawie R 290/2007-1 w zakresie, w jakim odmówiono rejestracji zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 5 225 776 dla części towarów i usług zgłoszonych w klasach 9, 35, 36, 38 i 42;
- zarejestrowanie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 5 225 776 dla wszystkich zgłoszonych towarów i usług.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy składający się z przedstawienia ręki trzymającej mapę z przyłączonymi do niej trzema czarnymi trójkątami dla towarów i usług z klas 9, 35, 36, 38 i 42 (zgłoszenie nr 5 225 776)

Decyzja eksperta: Częściowa odmowa rejestracji

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Skarżąca podnosi, że wbrew temu, co stwierdziła Izba Odwoławcza w zaskarżonej decyzji, elementy składające się na znak towarowy, którego rejestracja została częściowo odmówiona, mają charakter odróżniający i niezależny od samych zgłoszonych towarów i usług, a w konsekwencji ich połączenie winno również zostać uznane za odróżniające i niezależne.

Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2007 r. — Deutsche Post AG przeciwko Komisja Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-421/07)

(2008/C 22/86)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Deutsche Post AG (Bonn, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J. Sdemund i T. Lübbig).

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Wspólnot Europejskich z dnia 12 września 2007 r. „Pomoc państwa C 36/07 (ex NN 25/07) — Pomoc państwa na rzecz Deutsche Post AG, zaproszenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE”;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca żąda stwierdzenia nieważności decyzji Komisji o wszczęciu postępowania na podstawie art. 88 ust. 2 WE doty-

czącego pomocy państwa C 36/07 (ex NN 25/07). Ta decyzja została notyfikowana Niemcom pismem z dnia 12 września 2007 r. (dz.U. C 245, str. 21). Postępowanie wszczęte mocą tej decyzji miało na celu uzupełniające dochodzenie w stosunku do postępowania, które zostało wszczęte przez Komisję w dniu 23 października 1999 r. i zakończone wydaniem negatywnej decyzji w dniu 19 czerwca 2002 r. (Dz.U. C 247, str. 27). W tej negatywnej decyzji Komisja stwierdziła, że Deutsche Post AG za przesyłki wysyłane w systemie „od drzwi do drzwi” stosowała ceny poniżej kosztów krańcowych oraz, że ta agresywna polityka rabatowa nie wchodziła w zakres usług powszechnych, które ona świadczyła.

Na poparcie swojej skargi Komisja podnosi, że zaskarżona decyzja narusza podstawowe zasady postępowania. W szczególności doszło do naruszenia zasady uzasadnionych oczekiwań, ponieważ Komisja od lat zna istotny tu stan faktyczny, a w dniu 19 czerwca 2002 r. wydała w tym zakresie ostateczną decyzję zamykającą postępowanie. Ponadto zostały naruszone prawa udziału Republiki Federalnej Niemiec oraz skarżącej, ponieważ nie umożliwiono im na zajęcie stanowiska przed wydaniem zaskarżonej decyzji. Wreszcie podnosi ona w związku z tym, że nastąpiło naruszenie rozporządzenia (WE) nr 659/1999⁽¹⁾, ponieważ z systematyki tego przepisu wynika, że negatywna decyzja, taka jak decyzja z dnia 19 czerwca 2002 r., jest ostateczna i pozwana nie może prowadzić nowego postępowania w sprawie badania pomocy w oparciu o stan faktyczny, który był już przedmiotem ostatecznej oceny.

Następnie skarżąca podnosi, że pozwana naruszyła obowiązek uzasadnienia zgodnie z art. 253 WE i art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 659/1999, ponieważ zaskarżona decyzja nie pozwala jasno zrozumieć, które środki Komisja chciała uznać za pomoc państwa, a ponadto nie zawiera ona żadnej oceny prawnej.

Wreszcie skarżąca podnosi naruszenie art. 87 ust. 1 i art. 88 WE, ponieważ środki wymienione w zaskarżonej decyzji nie mogą być uznane za pomoc państwa.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. [88 WE] (Dz.U. L 83, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2007 r. — Agencja Wydawnicza Technopol przeciwko OHIM (100)

(Sprawa T-425/07)

(2008/C 22/87)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (Częstochowa, Polska), (przedstawiciel: D. Rządewska, radca prawny)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 3 września 2007 r., nr R 1274/2006-4 w całości;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: znak słowny „100” dla towarów i usług zawartych w klasach 16, 28 i 41, (zgłoszenie nr 3 875 408)

Decyzja egzaminatora: odmowa rejestracji

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: błędne zastosowanie przepisów art. 7, ust. 1 b) i c) rozporządzenia Nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (⁽¹⁾), jako że według skarżącej oznaczenie „100” nie jest opisowe ani pozbawione charakteru odróżniającego dla wskazanych towarów i usług.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r., Dz.U. L 11, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2007 r. — Agencja Wydawnicza Technopol przeciwko OHIM (300)

(Sprawa T-426/07)

(2008/C 22/88)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (Częstochowa, Polska), (przedstawiciel: D. Rzążewska, radca prawny)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 3 września 2007 r., nr R 1275/2006-4 w całości;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: znak słowny „300” dla towarów i usług zawartych w klasach 16, 28 i 41 (zgłoszenie nr 3 875 416)

Decyzja egzaminatora: odmowa rejestracji

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: błędne zastosowanie przepisów art. 7, ust. 1 b) i c) rozporządzenia Nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (⁽¹⁾), jako że według skarżącej oznaczenie „300” nie jest opisowe ani pozbawione charakteru odróżniającego dla wskazanych towarów i usług.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r., Dz.U. L 11, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2007 r. — Mirto Corporación Empresarial przeciwko OHIM — Maglificio Barbara (Mirtillino)

(Sprawa T-427/07)

(2008/C 22/89)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Mirto Corporación Empresarial, S.L. (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: E. Armijo Chávarri)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Maglificio Barbara Srl

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 29 sierpnia 2007 r. wydanej w sprawie R 875/2006-2; obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Maglificio Barbara Srl

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „Mirtillino” dla towarów z klas 3, 18 i 25 (zgłoszenie nr 3 252 467)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Creaciones Mirto, S.A.; zgłaszająca w następstwie cesji znaków, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny znak towarowy „MIRTO” (wspólnotowy znak towarowy nr 1 653 351) dla towarów z klas 3, 18 i 25 oraz liczne inne krajowe słowne i graficzne znaki towarowe „MIRTO”.